

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 21/10
Luksemburg, 4 marca 2010

Wyroki w sprawach C-197/08: Komisja / Francja,
C-198/08: Komisja / Austria i C-221/08 Komisja / Irlandia

Uregulowania francuskie, austriackie i irlandzkie ustalające minimalną cenę sprzedaży detalicznej papierosów są sprzeczne z prawem Unii

Cele ochrony zdrowia mogą zostać osiągnięte poprzez zwiększenie podatku akcyzowego

Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości trzy skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko, odpowiednio Francji, Austrii i Irlandii, ponieważ uważa, że uregulowania tychże państw członkowskich w dziedzinie ustalania minimalnej ceny określonych wyrobów tytoniowych, to znaczy: papierosów, a także innych wyrobów tytoniowych we Francji, papierosów i tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów w Austrii oraz papierosów w Irlandii, są sprzeczne z dyrektywą 95/59¹ ustalającą niektóre zasady dotyczące akcyzy wpływającej na spożycie tych wyrobów. Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do nałożenia na papierosy podatku akcyzowego, który złożony jest z elementu proporcjonalnego (ad valorem) obliczonego według maksymalnej ceny sprzedaży detalicznej, a także elementu specyficznego, którego kwota jest ustalana w odniesieniu do papierosów z najpopularniejszej kategorii cenowej, lecz nie może być niższa niż 5% ani też wyższa niż 55 % kwoty całego obciążenia podatkowego. Stawka proporcjonalnego podatku akcyzowego oraz kwota specyficznego podatku akcyzowego muszą być takie same dla wszystkich papierosów. Dyrektywa przewiduje również, że producenci i importerzy wyrobów tytoniowych mają swobodę w ustalaniu maksymalnej ceny sprzedaży detalicznej każdego z ich wyrobów.

Zdaniem Komisji uregulowania trzech państw członkowskich, które nakładają ceny minimalne odpowiadające określonemu procentowi średnich cen odnośnych wyrobów tytoniowych (95% we Francji, 92,75% dla papierosów i 90% dla tytoniu drobno krojonego w Austrii, 97% w Irlandii), naruszają swobody producentów i importerów w ustalaniu maksymalnej ceny sprzedaży detalicznej ich wyrobów, a tym samym naruszają wolną konkurencję. Tym samym wspomniane uregulowania są sprzeczne z dyrektywą.

W pierwszej kolejności Trybunał przypomniał, że dyrektywa zmierza w szczególności do zapewnienia, że ustalenie proporcjonalnej podstawy opodatkowania wyrobów tytoniowych będzie podlegało tym samym zasadom we wszystkich państwach członkowskich, ale także do zachowania swobody producentów i importerów, która umożliwi im skuteczne korzystanie z przewagi konkurencyjnej wynikającej z ewentualnych niższych kosztów wytworzenia.

Uważa, że narzucenie minimalnej ceny sprzedaży detalicznej skutkuje tym, że maksymalna cena sprzedaży detalicznej określana przez producentów lub importerów w żadnym wypadku nie może być niższa od owej obowiązkowej ceny minimalnej i może w związku z tym szkodzić stosunkom konkurencyjnym uniemożliwiając niektórym z tych producentów lub importerów osiągnięcie korzyści z niższych kosztów wytworzenia w celu zaproponowania bardziej atrakcyjnych cen sprzedaży detalicznej.

Trybunał stwierdził w związku z tym, że **system minimalnej ceny sprzedaży detalicznej wyrobów tytoniowych nie może zostać uznany za zgodny z dyrektywą o ile nie został on**

¹ Dyrektywa Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 291, s. 40), w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 2002/10/WE Rady z dnia 12 lutego 2002 r. (Dz.U. L 46, s. 26).

skonstruowany w taki sposób, aby wykluczyć w każdym przypadku, że będzie on stanowił zagrożenie dla przewagi konkurencyjnej, jaka mogłaby wynikać dla niektórych producentów lub importerów takich wyrobów z niższych kosztów wytworzenia.

Ocena krajowych przepisów doprowadziła Trybunał do wniosku, iż systemy te nie pozwalają wykluczyć w każdym przypadku, że narzucona cena nie będzie stanowiła zagrożenia dla przewagi konkurencyjnej, jaka mogłaby wynikać dla niektórych producentów lub importerów takich wyrobów z niższych kosztów wytworzenia.

Następnie Trybunał odrzucił argumenty przedstawione przez każde z trzech państw członkowskich w celu obrony ich odpowiednich uregulowań.

W rzeczywistości bowiem, **ramowa konwencja Międzynarodowej Organizacji Zdrowia (WHO)², nie jest w stanie podważyć wniosku Trybunału**, ponieważ nie nakłada ona na żadną z umawiających się stron jakiegokolwiek konkretnego obowiązku w odniesieniu do polityki cenowej w dziedzinie wyrobów tytoniowych, który pozwalałby im na działania sprzeczne z dyrektywą. Ponadto dyrektywa nie sprzeciwia się polityce cenowej, o ile nie jest ona sprzeczna z celami dyrektywy.

Na cel ochrony zdrowia przewidziany w art. 30 WE można się powoływać jedynie w celu uzasadnienia ograniczeń ilościowych w przywozie i wywozie lub środków o skutku równoważnym, o których mowa w art. 28 WE i 29 WE. Tymczasem Komisja nie oparła swoich skarg na rzeczonych przepisach traktatu WE.

Wreszcie Trybunał stwierdził, że **dyrektywa 95/59 zapewnia ochronę zdrowia i nie uniemożliwia państwom członkowskim kontynuacji walki z paleniem tytoniu**. Przypomniawszy, że uregulowanie podatkowe stanowi ważny i skuteczny instrument w walce z konsumpcją wyrobów tytoniowych, a tym samym instrument ochrony zdrowia publicznego, ponieważ cel w postaci zapewnienia, iż ceny rzeczonych wyrobów zostaną ustalone na wysokim poziomie, może w sposób adekwatny być realizowany za pomocą zwiększenia podatku akcyzowego, co wcześniej czy później znajdzie odzwierciedlenie w zwiększeniu cen detalicznych, przy czym nie będzie to stanowiło naruszenia swobody ustalania cen.

Trybunał dodał, że zakaz ustalania cen minimalnych nie uniemożliwia państwom członkowskim zakazania sprzedaży wyrobów tytoniowych ze stratą o ile nie stanowi to naruszenia swobody producentów i importerów w ustalaniu maksymalnych cen sprzedaży detalicznej ich wyrobów. Rzeczne podmioty gospodarcze nie będą mogły w tych przypadkach przejmować na siebie wpływu podatków na te ceny poprzez sprzedawanie swoich produktów ze stratą po cenie niższej niż suma kosztów wytworzenia i wszystkich podatków.

UWAGA : Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku. Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

² Ramowa konwencja WHO o ograniczeniu użycia tytoniu zatwierdzona w imieniu Wspólnoty decyzją Rady z dnia 2 czerwca (Dz.U. L 213, s. 8).